

[Bændix.]

som helst form for misforståelse, at jeg ikke på noget tidspunkt har bestridt hr. Moses Olsens fulde ret til at deltage i enhver handling, der foretages i dette hus; naturligvis har han det. Men det er da klart, at han i og med, at han repræsenterer en del af befolkningen, for hvilken denne lovgivning ikke gælder, er i en speciel situation, og jeg finder blot, at det ville være indlysende og fuldstændig naturligt, at hr. Moses Olsen redogjorde for det boligpolitiske synspunkt, der ligger til grund for den stilling, han ser ud til at ville tage i denne sag.

Omman: Jeg skal tillade mig at komme med et par bemærkninger om forslag til lov om ændring af ligningsloven.

Jeg udtalte ved første behandling af dette lovforslag, at forslaget, som det forelå, ikke burde stå alene. Mens der i oplægget var tale om en traditionel løsning med de kendte reguleringer af lejeværdien, er der nu kommet helt nye momenter ind, som kan give denne lovgivning overordentlig betydning, ikke bare for ejerboligerne, men for den samlede boligsektor, for ressourceanvendelsen, for låneforbruget og dermed for rentesituationen og det totale økonomiske forløb.

Det er jo ikke bare S og SF, der er klar over, at der var væsentlige økonomiske argumenter for at ændre disse skatteregler. Det blev sagt, at der i 1972 var igangsat nogle og fyrretusinde parcelhuse. Så vidt jeg hurtigt kan regne ud, andrager dette en investering på omkring 10 milliarder kr., samtidig etablering af et rentefradrag på omkring 1 milliard kr. og altså en årlig forøgelse af skattesubsidieringen af denne del af boligsektoren på mindst 500 mill. kr. Dette forløb kan man ikke holde til i længden, og det vidste alle partierne jo.

Det er derfor beklageligt, at VKR ikke ville gå ind i løsningerne af disse problemer. Man kobledede sig ud, førend dette varme emne overhovedet var blevet realdrøftet, af skræk for vælgerne. Man har altså valgt at lade S og SF tage øretæverne for løsninger, der nødvendigvis må indeholde ubehageligheder for nogle grupper, hvis der overhovedet skal være tale om en reform, en reform, som løser op for de hårdknuder, som det gamle boligforlig har bundet. Men det er

klart, også efter hvad man har hørt i dag, at der faktisk ikke kunne bindes en VKR-enighed op omkring dette spørgsmål.

Må jeg så sige, når jeg nu taler om ubehageligheder, at de dog ikke bliver så store som forudset ved fremsættelsen, men vægten af parcelhusfordelene ændres og ændres i en rigtig social retning. Der sker væsentlige nedsættelser af lejeværdierne for grupper, der ellers ville blive lovlig kraftigt ramt, og jeg synes også, det skal nævnes, at gennem særordningen for de 67-årige mildnes luften for en gruppe, der ellers ville være kritisk stillet. Der er dog grund til at anføre, at der også er andre end de ældre, der plages af et skattemæssigt overskud, og som ikke har alt for store indtægter.

Disse lempelser har vel ikke ligefrem glædet økonomi- og budgetministeren, men jeg tror, de har været nødvendige. Til gengæld kan samme minister vel glæde sig over forhøjelsen til 4 pct. for de fremtidige ejerboliger. Det har åbenbart været et diskussionspunkt også her i dag, og man har set de mærkværdigste kommentarer. Man har hørt, at byggeriet nu vil gå i stå, og man har hørt den stik modsatte påstand: at der nu vil ske et boom i parcelhusbyggeriet og i lånoptagelsen af parcelhuse. Hvad er rigtigt? Begge dele kan jo ikke være rigtige.

Må jeg føje til som min bedømmelse, at der stadig væk er en stor skattefordel forbundet med at erhverve et parcelhus, og må jeg sige som min bedømmelse, at denne ændring vil have en dæmpende virkning på priserne, vistnok en stærkt tiltrængt dæmpende virkning.

Det havde været lykkeligere, hvis vi ved denne lejlighed kunne have givet folk, der tænker på at bygge, en helt klar besked, ikke bare om året 1974, men også om de ordninger, der skal gælde for de følgende år. Det står jo ganske klart, at detaljerede regler om afskaffelse af ejendomsskemaet, om aftrapning af lejeværdi, af overskud og underskud ikke kunne udarbejdes nu. Disse tanker har jo fået en rivende tilslutning ude omkring i befolkningen, og man kan vel sige, at hos regeringen har udviklingen været lidt langsommere; dermed er forberedelserne til at virkeliggøre disse tanker i konkret lovgivning nok også gået lidt langsommere,

Men det må ligeldes stå klart, at en sådan afvikling ikke kan ske pludselig, men må